

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.

0030 OSLO

Vår dato:
11.09.2003

Vår referanse:
200301979-3

Deres dato:
07072003

Deres referanse:
2003/433-

Arkivnr.:
700

Org. nr.:
964 982 953

Høring - NOU 2003:14 - Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven - særskilt om klage - innsigelsesadgang og konsekvensutredning

Miljøverndepartementet ber om vurdering av 5 spesielle punkter som er tatt opp i revidert forslag til ny plan- og bygningslov. Nordland fylkeskommune har vurdert disse punktene og har følgende kommentarer:

Ad §§ 1-14 og 1-15 "Innsigelse og mekling" og "Forholdet til forvaltningsloven og klage"

De to første punktene som angår "Innsigelse og mekling" og "Forholdet til forvaltningsloven og klage" foreslås tatt inn i loven for å gjøre planprosessene raskere og mer forutsigbare.

Lovutvalget har samtidig foreslått mer detaljerte bestemmelser om planforum i den samme hensikt. I §2-5 (s. 15 i NOU 2003:14) er regionale planforum beskrevet. Her heter det: "For øvrig skal statlige og fylkeskommunale myndigheter og kommuner som er berørt av den aktuelle sak, delta." I Nordland avholdes møter i planforum hver 3. uke. Med lange reiseavstander og dyre kommunikasjonsmidler vil dette i Nordland bety forsinkelser i saksbehandlingen. Nordland fylkeskommune forutsetter at ny lovtekst vil ta høyde for at saker også kan være drøftet med de aktuelle kommunene på annen måte enn ved fysisk deltagelse i planforum. For større planer –for eksempel kommune- og kommunedelplaner - eller planer som kan ha store miljø- eller samfunnsvirkninger ser vi behov for en formalisering av at kommuner i samarbeid med fylkeskommunen kan innkalle til "planforum" i den aktuelle kommunen ved oppstart. Sektormyndighetenes pålegg om å stille i slike møter vil på et tidlig stadige avklare deres interesser og vil være et supplement til planprogram.

Ad § 1-8 planbeskrivelse og planprogram

Dagens forvaltningslov §17 pålegger at enhver sak skal være tilstrekkelig opplyst. Arealplaner har et spesielt "teknisk uttrykk" som juridisk sett er presist, men dessverre lite kommunikativt ovenfor personer som ikke er plankyndige eller som ikke ser konsekvenser av planforslaget.. Styrking av publikums forståelse av planer er positivt. Planleggingens transparens/åpenhet for offentligheten er imidlertid også avhengig av hvordan prosessene foregår og hvem som deltar i de ulike stadier. Pålegg om planprogram og planbeskrivelse vil styrke befolkningens mulighet til forståelse av planene og deltagelse i planprosessene.

Erfaringen fra den kommunale arealplanleggingen er at kommunene ofte viser arealer til næringsformål og ressursområder for å være i forkant og uten at det er en spesifikk tiltakshaver. Dette er en form for beredskap og profilering for å ha attraksjonsverdi ovenfor potensielle etablere. Dette skaper imidlertid utfordringer i forhold til miljøvurderinger da tiltakets art, omfang og effekter ofte ikke er kjent - herunder vurderinger av effekter for omfang av transportarbeid med hørende forurensning. Det vil være et stort behov for kunnskapsbygging og veiledningsvirksomhet i kommunene i forbindelse med dette punktet.

”Planbeskrivelse” til alle planer har i lengre tid vært en oppfordring fra Nordland fylkeskommune til fylkets kommuner. Vi imøteser derfor en formalisering i loven kravet på dette punkt som et tiltak for å styrke befolkningens mulighet for innsyn og deltagelse.

Ad §1-9 Konsekvensutredning av planer med vesentlig virkning

Utredningen legger opp til et større ansvar for kommunene. Med bakgrunn i de erfaringer vi i Nordland har med KU-prosesser, hvor kommunene har vært ansvarlig myndighet, ser vi at dette stille store krav til ryddighet og rolleforståelse. I distrikts-Norge er det en svært positiv holdning til alle etableringer uansett negative konsekvenser. Negative konsekvenser kan derfor lett bli underkommunisert. Dette skyldes nok også at det er utviklet for dårlige metoder for å avveie kvantitative effekter mot kvalitative effekter. Likeså ser vi at det i de fleste tilfeller har vært vanskelig metodisk å avveie miljøeffekter mot samfunnseffekter. Med et utvidet kommunalt ansvar på dette området vil det være behov for metodeutvikling og mye opplæring for saksbehandlernivået i kommunene.

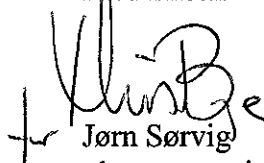
I flere sammenhenger har vi også sett at det har vært en svak kobling mellom utredning og plan. Hvordan negative konsekvenser er forsøkt avbøtet er i liten grad tatt inn i plandokumentet, f.eks i planbestemmelsene.

Vår erfaring tilsier at eksakte konsekvenser først kan være klare i det øyeblikk tiltaket er kjent. Konsekvensutredninger av planer hvor det er vist arealbruksformålet ”Næring” uten nærmere spesifisering av forurensningsomfang, trafikkmengder og antallet arbeidsplasser har liten verdi. Vurderinger i konsekvensutredningene av planer hvor dette er aktuelt må derfor tatt disse forholdene opp som et tema for å avklare hvilken type næring som kan etablere seg de aktuelle stedene.

AD Kap. 17 konsekvensutredninger av sektorplaner samt tiltak etter andre lover

Nordland fylkeskommune har ingen spesielle merknader til dette punktet.

Med hilsen

Jørn Sørvig
plan- og næringsjef

Dag Bastholm
rådgiver/sivilarkitekt